

Essays on African Population. Edited by K. M. Barbour and R. M. Prothero. Routledge & Kegan Paul. London 1961. 336 s., 30 kort. 14,5 × 22,5 cm. 35 sh.

Denne bog har en lang række forfattere, der hver for sig har behandlet sit speciale inden for befolkningsgeografien. Foruden de to udgivere kan nævnes navne som Grove, T. E. Hilton, C. J. Martin, N. C. Mitchel, J. C. Mitchell, J. R. H. Shaul, A. W. Southall og R. W. Steel. Bogen leverer et yderst vigtigt bidrag til vor viden om befolkningens geografi i Afrika, dels i form af en række almindelige undersøgelser over efterkrigsårenes folketællinger, Afrikas almene demografiske struktur, prognoser og beregninger for folketallets vækst o.a., dels en række regionale kortlægninger og undersøgelser over befolkningens geografiske fordeling og migrationer. Interessante er endvidere nogle særlige afhandlinger over afrikanske byer og en analyse på geografisk basis af de aktuelle grænser i tropisk Afrika. Bogen udfylder væsentlige huller i vor viden om den „mørke“ verdensdels kulturgeografi.

Aage Aagesen.

D. Pike: Australia: The Quiet Continent. Cambridge University Press, 1962. 242 s., ill. 13 × 19 cm. 22 sh. 6 d.

Det er en inciterende skildring af Australiens 200-årige udvikling, Douglas Pike her giver. Det er både beretningen om de tomhændede straffefangers møde med en karrig natur, om guldgravere, fårefarmere, „squatters“ og jordegne bønder, og om byliv kontra ekstensiv udnyttelse af uendelige strækninger med et usikkert klima. Men samtidig er det en dokumentation af samfærdselsmidlernes afgørende indflydelse på et fjernt lands udviklingsmuligheder, og endelig er det beretningen om et land, hvor man fra at være sig selv nærmest og med moderlandet som eneste kontakt, vågner politisk op og frigør sig fra England, først i rivaliserende enkeltkolonier, der fører selvstændig immigrationspolitik, men som om sider bliver sig bevidst som nation, samtidig med at en hårdhændet konservatisme må give op over for den voksende bybefolknings krav om sociale foranstaltninger. Det er dog bemærkelsesværdigt, at denne nation stadig ikke har kunnet løsrive sig fra moderlandet i handelspolitisk henseende i modsætning til andre Commonwealthlande, og der synes at være gjort meget lidt for at skaffe sig handelspartnere i landene omkring Stillehavet.

Viggo Hansen.

Ruth Way: A Geography of Spain and Portugal. London (Methuen) 1962. 362 s., ill. 14,5 × 22 cm. 42 sh.

Rækken af regionalgeografiske håndbøger har i Ruth Ways bog om Pyrenæerhalvøen fået en værdifuld forøgelse og afhjulpet det hidtidige savn af en up-to-date behandling af dette hjørne af Europa. Men nu foreligger den altså på et verdenssprog, både indholdsmæssigt og stilistisk i en fortrinlig udførelse. Formen er traditionel. Først får man en almindelig del, hvori både det naturgeografiske og det økonomiske afsnit røber et dybtgående kendskab til emnet (gode afsnit om klima og plantegeografi og om landbrugsreformer og vandkraftanlæg), mens sidste halvdel er en gennemgang af de naturlige geografiske regioner, der viser, at forf. mestrer denne ofte vanskelige form for geografi. Et par små indvendinger: Kortene er i udførelse ikke helt på højde med bogens øvrige indhold, og biblio-